

ተበላህ ወገኔ አትነሳም ወይ?!!

ማን አድርጎት ያውቃል በየተኛው ሀገር፤
ቤተ - መንግሥት ሆኖ ከታላቁ ወንበር፤
ሀገሩን ለጠላት ወስዶ እሚቸረቸር?
እስኪ ሰው ጥሩልኝ መጽሐፉ ይገለጥ፤
ታሪክ አገላብጦ ከውጭ ሆነ ከውስጥ፤
እኔ የማላውቀው እንዲያው ካለ በእርግጥ፤
ሕዝብና ሀገሩን አምርሮ እሚጠላ፤
ለሀገሩ ቀርቶ ለጠላት ያደላ፤
መሪ ከተገኘ ከመለሰ ሌላ።

ብዙ አምባገነኖች በዓለም ላይ ቢኖሩም፤
ባገሩ ላይ ቆሞ ለጠላት የሚቆም፤
ከዕናት ሀገር ይልቅ ጠላት የሚያስቀድም፤
ታሪክ የዘገበው እስከአሁን በዓለም፤
ከኛው ጉድ በስተቀር አንድም ሰው አልታየም።፤
ተናግራ ነበር ትናንት ቀደም ብዬ፤
መለስ ጠላት እንጅ መሪ አይደለም ብዬ።፤

ኢትዮጵያ ሀገሪ እግዚአብሔር ረግሞሽ፤
አዳኝሽን ገድሎ ገዳይሽን ሾመብሽ፤
ባክሊሉ መንበር ላይ መለስን ተካብሽ፤
አክሊሉ ሀብተወልድ ታላቁ ዲፕሎማት፤
እባክህ ይቅር በለን እላይ ባለሀበት፤
ያገር ነቀረሳዎች ባንተ የተተኩት፤
የለፋህባትን ኢትዮጵያን ሲያጠፏት፤
ባንድ ላይ አልቆምንም ለማዳን ከጥፋት።፤

ስህተቱ የእኛ እንጅ እነርሱ ምን ያርጉን፤
ከእባብ እንቁላል እርግብ የጠበቅን።፤
ከአያት ከቅድመ አያት በደም ያገኙትን፤
ከራስ አገር ይልቅ ለጠላት መቆምን፤
ለጠላት ተቀጥሮ አገርን ማጥፋትን፤
በጎሣ መሸንሸን አገር መቸርቸሩን፤
እንዴት ይተውታል ዓላማዬ ብለው የተነሱበትን።፤

ደምን ከመታለብ ውስጥን ከመቦርቦር፤
እያደር ከመክሣት ከመመንመን በቀር፤
ድሮስ ከአስካሪስ ልጅ ምን እንጠብቅ ነበር?

ባንዳ የባንዳ ልጅ ምሎ ተማምሎ፤
የዘሬን ከምተው ያንዘርዘረኝ ብሎ፤
ሀገር ሲቸረቸር ወገን አፈናቅሎ፤
ያርበኛው ልጅ የታል ሀገርን ያቆየው ባጥንቱ ከልሎ?

መከነ ወይ ጎጃም፤ መከነ ወይ ጎንደር፤
መከነ ወይ ሸዋ፤ መከነ ወለጋ የነጆቱ አገር፤
መከነ ወይ ወሎ፤ መከነ ወይ ትግራይ የነአሉላ ሀገር፤
ሀገር በባንዳ ልጅ ተቸርቸራ ስታልቅ ውስጧ ሲመዘበር።፤

ባንዳው ዘሩን ቆጥሮ፡- ከደሙ አጣቅሶ፤
ከባንዳ አያቶቹ ቁም አርግዞ ወርሶ፤
ሀገር ሲቸረቸር ሲለጥ ድንበር ቆሶ፤

እኛስ ጉደኞቹ ያርበኛ ልጆች ባይ፣
የትናንቱ ጀግኖች ያብራካቸው ክፋይ፣
ሀገር ስትጣራ አይሰማንም ወይ፣
የወገንህ ቁስል አይታይህም ወይ?
ፈጽሞ አልገባኝም የእኛ ዝምታችን፣
ከዓይናችን ላይ ስትፈርስ እናት ሀገራችን።
ምን እስክንሆን ነው ከቶ እምንጠብቀው፣
ያላረገን አለ? እስኪ ምኑ ቀረው?

ባንዳ የባንዳ ልጅ በላይህ ላይ ነግሦ፣
ሀገርህን ሲሸጥ እንደ ዳቦ ቆርሶ፣
እህት ወንድምህን አፈናቅሎ አፍልሶ፣
ወገንህ ሲነግርህ ስቅስቅ ብሎ አልቅሶ፣
ልትሰማ ያልፈቀድክ የወገንክን ለቅሶ፣
አረ ማነህ አንተ እስኪ ልጠይቅህ፣

ሰው? የሰው ልጅ?

ወይስ የእንግዶ ልጅ?

ድንገት በስህተት ልጅየው ተቀብሮ አንተ እዚህ የቀረህ?

አሉላ አባ ነጋ የአርበኞች ጎምቶ፣
የተወለድክበት ባድማህ አርጅቶ፣
ጉርጥ ምናምኑን ፍልፈል ጃርት አፍርቶ፣
ሀገርክን አጠፋት ለጠላት አድልቶ።

የዮሐንስ አንገት የተሰየረብሽ፣
ሰማዕቱ ንጉሥ በደሙ የዋጀሽ፣
የታሪክ ምፀቱ ባንች የደረሰብሽ፣
እርሪ በይ መተማ ጩሂ አፍ አውጥተሽ፣
የዮሐንስ ልጆች ለድርቡሽ ሲሸጡሽ።
ይሄ ያስካሪስ ልጅ በታሪኩ እሚያፍር፣
እሩቅ ቦታ ሳይሄድ ወንዝ ሳይሻገር፣
ማዎቅ ከፈለገ ታሪክን ለመማር፣
የኢትዮጵያ ግዛት የት የት እንደነበር፣
ኢዛና ሃውልት ላይ አለለት በዝርዝር።
የኢትዮጵያ ድንበር ሳይሆን ነብስ ገቢያ ወይም ኦማሐጆር፣
ሃውልቱ ላይ ይየው ከፈለገ ሊማር፣
በኢዛና ጊዜ ኑቢያም የኛ ነበር።

የስልጣን አባዜ መንሰፍሰፍ ለወንበር፣
ተሸጣ ባለቀች በሌለችን ሀገር።
በድርጅት ዙሪያ መታጠሩን ትተህ፣
ባንድ ተሰባሰብ እናት ሀገር ብለህ።
ለድርጅት ጎጆው ትደርስበታለህ፣
አሁን ግን የእናትህ ቤቷ ፈረሰልህ።
የሁሉን አዳራሽ ከመፍረስ ካላዳንህ፣
ቶሎ ተሯሩጠህ አሁን ጊዜ እያለህ፣
ለምትፋጅበት ለዚያ ለወንበርህ፣
ኩርማን ቦታ አይኖርም ነገ እንዳይመሽብህ።

በድርጅት ዙሪያ የምትሻኮተው፣
እስኪ ልጠይቅህ መልስ እፈልጋለሁ፣

ይህ የሚያቃኝህን ወንበር ብታገኘው፤
የትኛው ቦታ ላይ ልታስቀምጠው ነው?

በታሪክ ትምህርት ትናንት በተማርነው፤
ሱልጣን ኢብራሒም ነው አሰብን የሸጠው።።
ዛሬ በእኛ ጊዜ እኛ በምናውቀው፤
ዳግማዊ ኢብራሒም፤ ሱልጣን መለሰ ነው ሐሙራን የሸጠው፤
ሹምባሹ መለስ ነው መተማን ለገንዘብ ለድርቡሽ የሸጠው።።
ያስካሪሱ ልጅ ነው የቴዲን ባድማ ቋራን የቀወረው፤
ታሪካዊውን ሀገር አሜድላን ያስማማው፤
አሰላን ጋምቤላን በነሲብ ያቀናው።።

ልብ በል ወገኔ ባራቱም ማዕዘን በምትገኝበት፤
በሌላ ወንበር ላይ አንተ ስትባላ፤ አንተ ስትራኮት፤
መተኪያ አልባ እናትክን ሸጠልህ ለጠላት።።

እንዴት አይገባህም የወያኔ ሤራ፤
ያንተን ቤት አፍርሶ የሱን ቤት ሲሠራ፤
አንተን እያባላ አሮሞን ካማራ፤
አኙዋክን ከንጭር፤ ጉጅን ከሲዳማ፤
እንዳልተወለድን ካንድ እናት እማማ፤
አንድ እንዳንሆንበት ከፋፍሎ እያዳማ፤
መሠረቱን ሲንድ ያንድነቱን ማማ።።

አንተን እያስራብ እርሱ ጠግቦ ሲያድር፤
ያንተን አደንቁሮ የእርሱን ልጅ ሲያስተምር፤
መቸ ነው እምትነቃው መቸ ነው እምትማር?
መቸ ይሆን ቀኑ በቅቶህ የምታመር?
መቼ ነው እሚገባህ መቼ ነው እምትነቃ፤
ቆርጠህ የምትለው «አይ! ከእንግዲህስ በቃ!!»

ዛሬ ያልተቆጩህ ሀገርክን ሲሸጣት፤
በንዴት ካልወጣህ ድረቡሽ ሲያቃጥላት፤
ይኸው እምላለሁ በራሴው አንደበት፤
ከመሃለ ምላሴ ፀጉር ንቀልበት፤
ምንም እንደማትል ከጭንህ ፈልቅቆ ሚሰትህን ቢወስዳት።።
የእኛነት መለኪያው የወንድነታችን፤
ካባት የወረሰነው ትልቁ ዕሴታችን፤
አንድም ለናት ሀገር ወይም ለሚስታችን፤
ማሳለፍ ነበረ ክቡር ሕይዎታችን።።

ጎበዝ! ምንድነው የሆነው ከቶ ምኑ ነካን?
የግፉ ዳውላ ፍፁም አልከብድ ያለን፤
የወርደቱ ብዛት ያላንገሸገሸን።።

በሮቹ አለቁና ቀርቶብን አባያ፤
የመይሣው አገር ቋራ ነብስ ገብያ፤
መታረስ ጀመረ በሥናር አህያ።።

የምክንያቱ አጥር ተንኮታኩቶ ፈርሷል፤
የትግል ቀለሙ ፍንትው ብሎ ጠርቷል፤
ባንድ በኩል ጥቁር በሌላው ነጭ ሆኗል፤
ከመሃል ላይ ሆኖ ወዲህ ወዲያ ባዩ ግራጫው አክተሟል።።

ይህ ፈታኝ ጊዜ ነው ሁሉን የሚፈትን፤
እኔንም አንተንም፤ እሷንም እሱንም ወቅቱ የጠየቀን፤
ያይዲዮሎጅ ሳይሆን አለዚያም የቡድን፤
ጥያቄው ግልፅ ነው፤ አንድም ሀገር መገደል አንድም ሀገር ማዳን።

እሳት ውስጥ ጨምሮ ሲያጋይህ እያየህ፤
የቃጠሎው ክብደት ለአንተው ተሰምቶህ፤
ከዚህ የባሰማ ምን ይመጣ ብለህ፤
ራስክን በራስህ ነፃ ካለወጣህ፤
ማነን ነው እምትጠብቅ ላንተ እንዲደርስልህ?
ከእሳት ውስጥ ገብቶ ከሳት እንዲያወጣህ?

እንግሊዝ ካሰማ መኛ፤ ግብጽ ድንኳን ጣይ፤
ጥልቅ እንደውቅያኖስ ሰፊ አንደሰማይ፤
እጅግ ታላቅ ድግስ በአባይ ምንጭ ላይ፤
ወያኔ አሳላፊ፤ ሱዳን ተቀባይ፤
ከእንግዲህ ምን ቀረህ ምንድነው እምታይ፤
ተበላህ ወገኔ አትነሳም ወይ?

ከአገኘሁ ገበየሁ

ግንቦት 2000 ዓ.ም.